

og det ærede Medlem veed dog saa godt, at han i sit politiske Ungdomsliiv har begaaet et stort Feiltrin, jeg tænker paa Forfatningsforandringen. Hvad der dengang skete, lider vor Frihedsudvikling under den Dag idag, og sent vil det forvindes, desværre.

Krigsministeren (Kauffmann): Den sidste ærede Læser var piensynlig meget urolig over et enkelt Ord i Lovforslaget, nemlig Ordet „forpudne“, der er brugt i den Forbindelse, at der i Sylland skulde lægges „det forpudne Artilleri“. Jeg har troet, at det var nødvendigt at bruge dette Ord, saa længe som man ikke vidste, hvormeget man fik af de andre Baaden derovre, og at først da, naar man kunde afgjøre, hvor meget Fodfolk, hvor meget Rytteri osv. der skulde ligge i Sylland, kunde man afgjøre, hvor meget Artilleri der skulde være derovre. Det vil altsaa først paa et senere Stadium kunne afgjøres, hvormange Batterier der skal dæcover. Jeg haaber, at det ærede Medlem nu er blevet beroliget.

Leth: Det er kun en ganske kort Bemærkning, som jeg ønsker at fremsætte. Ved nærværende Lovforslags 1ste Behandling havde jeg Leilighed til at udtale, at jeg ansaa Kjøbenhavns Befæstning som en Ulykke, ikke alene for selve Kjøbenhavn, men ogsaa for hele Landet, og den samme Opfattelse har jeg med Hensyn til enhver Foranstaltning, som, det være sig nu ved at stille fortifikatoriske Forstaaelser omkring Kjøbenhavn i Perspektiv eller paa anden Maade, stiller hen imod at søge paa Forhaand at koncentrere Forsvaret omkring Kjøbenhavn. Det er altsaa en Følge af denne min Opfattelse, at jeg agter at stemme for saadanne Vædringsforslag, som søge at lægge Hindringer i Veien for, hvad jeg anser for forkastelig, og jeg agter derfor at stemme for det Vædringsforslag, som under Nr. 1 udenfor Betænkningen er tilfaldet til § 7. Hvorledes man under Forhandlingen om nærværende Sag kan sige, at Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning maa ligge udenfor den, forstaar jeg ikke, naar man ser hen til, at hele Revisionsforslaget er bygget paa en Baggrund, som indeholdes i Motiverne, og som stærkt fremhæver Nødvendigheden af Kjøbenhavns Befæstning, samt naar man ser hen til, at Krigsministeren ved Fremsættelsen af Lovforslaget her i Salen — det staar Spalte 275 — blandt Andet bemærkede: „Vi maa altsaa sørge først og fremmest for Kjøbenhavns Befæstning“, idet han derefter tilføiede: „altsaa, hvor stor en Ulykke det end vil være for Kjøbenhavn, saa maa al Modstand mod Befæstningen af den overvindes“.

B. Holm: Jeg kan troste det ærede Thing med, at jeg skal fatte mig meget kort (Afshrydelse af Bri). Nei, det tror jeg ikke engang, at det

ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds kan mene, at jeg skulde frasælbe Ordet, thi jeg er, tror jeg, nu bleven angreben over ti Gange af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og det uagtet jeg ikke har sagt et eneste Ord. Jeg skal imidlertid henholde mig til, hvad mine Venner i Udvalget have sagt, og kun drage nogle enkelte Punkter frem. Jeg vil da først spørge det ærede Medlem om, hvem han sigter til, naar han siger, at han ikke vil blive ved at drive en Matulaturforretning med Loven. Naar det ærede Medlem kommer med saadanne Sigtelser, maa de have en vis Adresse. Dernæst vil jeg gjerne have at vide af det ærede Medlem, hvad han mener med at sige, at den Politiker, som tror at kunne vinde Noget ved en saadan politisk Manøvre — nemlig ved iaar at pointere vor Modstand imod Kjøbenhavns Befæstning noget stærkere, end vi tidligere have gjort — tager fuldstændig fejl? Det var jo i denne Læseforbindelse, at Vædringen fremkom. Jeg skal for mit Vedkommende sige, at naar jeg ser alle de Betænkninger igjennem, som jeg har været med til at underskrive, da er enhver af dem gaaet gradvis strengere og strengere frem imod Tanken om Kjøbenhavns Befæstning — og dette har det ærede Medlem jo selv været med til. Men det ligger jo ogsaa i Sagens Natur, thi jo oftere man kommer til at behandle en Ting, og jo mere den skrider frem, desto mere maa det jo ogsaa komme til at staa klart for os, hvorledes de forskjellige Medlemmers Stilling er overfor hinanden. Jeg er nu sikker paa, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds vil være enig med mig i, at første Gang, da Tanken om Kjøbenhavns Befæstning kom frem, troede hverken han eller i det Hele ret Mange i Thinget paa Muligheden af, at det nogeninde kunde blive til Andet end en Læse. Derfor er det, at jeg og flere med mig ville sige, at Alt, hvad vi kunne gjøre ved denne Lov for at forhindre en Befæstning af Kjøbenhavn, det maa vi gjøre. Naar det ærede Medlem siger: Vis mig en eneste Paragraf i dette Lovforslag, som handler om Kjøbenhavns Befæstning, da vil jeg sige til det ærede Medlem: Saae den ærede Krigsminister til at tilstaa, at hele Lovforslaget ikke er udarbejdet med Kjøbenhavns Befæstning for Die. Det, tror jeg, er nok saa korrekt en Maade at saae Spørgsmaalet tilfaldt frem paa. — Dernæst skal jeg sige til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), at, naar han udtalte en vis Forundring over, at vi ikke vare gaaede saa vidt i Medgjørighed, eller hvad jeg skal kalde det, med Hærens lov som med Sværnsloven, er det for det Første af den Grund, at vi altid have vedkjendt os, at man maatte gaa noget videre med Hensyn til Udviklingen af Forsvaret, end vi hidtil have gjort, og dernæst fordi den Maade, paa hvilken den høitærede Marineminister forhandler med os, er noget mere